

fører for Finansudvalget at sige, at der naturligvis kun bliver Tale om en nogenlunde beskedne Sum, da det tillige med flere formodentlig vil komme igen ad Aare. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig og anbefale Sagen paa det bedste.

Konseilspræsidenten (Deuntzer): Paa min Kollega Indenrigsministerens Vegne skal jeg udtale mig angaaende de to Andragender. Det første er Nr. 28 fra Tilskærerforeningen af 1888 om et Tilskud af Statskassen. Andragendet er foreslaaet henvist til Indenrigsministerens Overvejelse, og Indenrigsministeren skal gerne underkaste Sagen en Overvejelse, under hvilken det selvfølgelig vil være af stor Betydning at gøre sig nøje bekendt med de ny Bilag og de ny Oplysninger, der ere komne frem. Tillige vil man derved tage Hensyn til de ganske lignende Bidrag, som allerede nu ydes til ganske lignende Foreninger og til den Maade, hvorpaa disse Bidrag ydes, og navnlig til, om Bidraget for en Forening af ganske samme Natur er gjort afhængig af Tilskud fra selve Foreningen. Indenrigsministeren skal altsaa gerne tage denne Sag op til Overvejelse.

Det andet Andragende er Nr. 43 fra Bestyrelsen for Redningshjemmet „Solhjem“ i Gentofte om en aarlig Statsunderstøttelse. Der er ikke Tvivl om, at Bestræbelser som de, for hvilke dette Redningshjem arbejder, nemlig ved forstandig Pleje og Sysselsættelse at søge at helbrede Drankere, fortjene al mulig Understøttelse fra enhver Side og ogsaa fra Statens Side, og der er ikke Tvivl om, at man overhovedet maa søge paa enhver Maade at redde saa mange, som man kan redde for at falde for den Last, Drukkenheden er, og hjælpe dem, der have gjort sig skyldige i den, til at komme ud af den igen. Med Hensyn til dette Andragende er det, der væsentlig vil komme i Betragtning, jo en saa vidt mulig samlet Overvejelse af hele denne Sag. Den ærede Ordfører bebudede jo, at der vilde kunne komme flere Andragender frem, ja, hvis jeg forstod ham rigtigt, var det endogsaa sikkert, at der vilde komme flere, og der vil saaledes være at tage Hensyn til, hvad der kommer frem, og hvordan man bedst tjener disse i sig selv gode Bestræbelser. Indenrigsministeren vil altsaa tage Sagen under velvillig Overvejelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Indstilling Nr. 4 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 57—58)

vedtoges enstemmig med 65 Stemmer.

Indstilling Nr. 7 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 651—54)

vedtoges enstemmig med 66 Stemmer.

Til Forhandling sattes derefter de *Ministerens for offentlige Arbejder* vedrørende Indstillinger, nemlig Indstillingerne Nr. 3 og 5 (se Tillæg B. Sp. 687—88).

Ordføreren (Jens Bush): Indstilling Nr. 3, Betænkningens Nr. 21, angaar et Andragende fra Beboere af Vebbestrup, Valsgaard og Rostrup Sogne om, at Doense Billetsalgssted maa blive udvidet til Station, eventuelt til Holdeplads med Godsekspedition. Disse Andragere ere jo ikke saa urimelige. De forlange ikke absolut, at der skal være en ny Station, men ville ogsaa være tilfredse med blot at faa en Holdeplads med Godsekspedition. Det er jo noget, som navnlig Folk paa Landet ofte ærgre sig over, at de have et Sted, hvor Togene standse, og hvor de kunne komme op at køre, men at de dog ikke kunne benytte dette Sted til deres Godstrafik. Finansudvalget — og det har faaet Medhold her i Tinget — har stillet sig paa det Standpunkt, principielt kan jeg godt sige, at naar der var en saadan Holdeplads, burde der ogsaa være et Aflæsningsspor, for saa vidt det da ikke er saadanne Holdepladser som ved Ris Skov, hvor der kun er en Trafikstation for Personer. Paa Landet har det jo nemlig ganske særlig Betydning, at Beboerne kunne faa Gods aflæst. Nu oplyses det her, at dette Billetsalgssted ligger 1 Mil fra hver af de nærmeste Stationer, og det er jo ikke saa kort en Vej. Desuden oplyses der, at der er betydelige Tørvefabrikker og store Arealer med Tørvejord, og der er Forbrugsforeninger — der er saaledes en Forbrugsforening i Vebbestrup, som alene har omsat for 40,000 Kr., og den har endda ikke uddelt Foderstoffer, — desuden kunne mange Slagterisvin og store Kvantar Kartoffler udføres fra denne Station. Nu føle Beboerne sig meget brøstholdne ved, at de ikke have et Skiftespor. De ere altsaa meget beskedne, idet de sige: Kunne vi ikke faa en Station, saa lad os nøjes med en Holdeplads, men jeg tror, jeg sætter Fingeren paa det rette Sted, naar jeg siger,